

En annorlunda meditation

- Malmö Dockteater står sällan eller aldrig för det ordinära. Nu har man skapat en högst egen version av "Orlando". Vår recensent Henric Tiselius var där på premiär.

Identitet är en av få personliga frågor som vi alla gemensamt kan diskutera i en tid fylld av (a)politiskt kaos och stormande osäkerheter.

Då passar Virginia Woolfs lilla undersköna roman "Orlando - en biografi" från 1928 som handsken. Den om adelsmannen som kan förflytta sig fritt genom tiden, byta kön och kanhända också identitet. "I am sick to death of this particular self. I want another", som Woolf skriver. En romantisk gekko som förändrar sig? Eller är det i själva verket världen runt om som är den som förändras? Den nu snart 30-åriga filmen "Orlando" av Sally Potter, skapade en tidlös ikon av Tilda Swinton och är ännu en av tidens viktigaste.

"Orlando" spelades nyligen på Malmö Stadsteater i guldscenografi och med Jenny Wilsons musik. Nu finns "Orlando" — eller rättare sagt fragment av samma texter — uppsatt på Malmö Dockteater. Föreställningarna kunde inte ha varit mer olika ...

Från scenkonstnären Ellen Norlunds, kompositören Siri Jennefelts och Malmö Dockteaters sida är det aldrig ett försök att gestalta "Orlando" konventionellt. Istället får Potters film och Wolffs bok utgöra inspirerande utgångspunkter, som i den lilla källarteatern på Hasselgatan landar någonstans emellan "I huvudet på John Malkovich", skådespelarens egen historia genom fotografier från sin uppväxt och klassisk 60-talsperformance. En slags Alice i Underlandet fångad i ett svenskt flickrum.

I centrum en vit grotta, eller är det en kulle med en stadsbild, eller ett tidigare okänt musikinstrument? Med tanke på all lera och sand på scen bestämmer jag mig för att det är en brännugn. Eller alltihop på en gång.

Då har vi sedan tidigare trätt in i en slags labyrint av vita tyger, spets, snäckor, keramik, genomskinliga rör och fått trippa mellan små lergökar på golvet fram till våra platser. Vi, alla 15 i publiken, har välkomnats på engelska och får förklarat att nu finns vi inte längre för de två på scen. Nu sätter deras lek fart. Här finns modellera, snäckor, sand och lergökar en masse. Samt en och annan replik ur "Orlando". Ellens mobilkamera sveper över sakerna, bilderna, fotografierna på golvet och rummets låga bord, exponerade på duken bakom dem. Liksom filmsekvenser över vatten, trädgårdar, fantasier. De två i världen. Deras lekplats.

De prövar ljud, genom att blåsa liv i piporna, lergökarna. Svävar ut och tappar då och då fokus. Är det meningen? Pulsen slår mellan energisk kreativitet och sömndrucken monotoni. Så efter två lite för långa timmar tar det slut. En inåtvänd inblick utan utblick. Vem är egentligen ett jag? Min identitet har nog inte förändrats nej, men jag känner mig ändå medbjuden till en lyckad meditation, ännu en vågad satsning från Dockteatern att skapa en kreativ, annorlunda föreställning.

ORLANDO A BIOGRAPHY

Var: Malmö Dockteater.

Med och av: Ellen Norlund och Siri Jennefelt. Fritt efter Virginia Woolf.

Premiär 11 och 13 november.

Publik: 15 personer.

2 timmar.

”I am sick to death of this particular self. I want another”, som Woolf skriver

Scen ur "Orlando" på Malmö Dockteater, hösten 2020. Premiär: 11/11.

Foto: Louise Enhörning

FAKTA

Teaterrecension

"Orlando